

„ZASADY Z DŹAKARTY” A POLSKI PORZĄDEK KONSTITUCYJNY

Zasady z DŹakarty, sformułowane przez prywatną grupę aktywistów oraz przedstawicieli świata akademickiego zaangażowanych w promowanie politycznych celów środowiska LGBT, dają wyraz radykalnej postaci ideologii *gender* (utrzymującej, jakoby tożsamość płciowa człowieka nie była determinowana na poziomie genetycznym lecz była efektem ludzkiego kształtowania).

Ideologia ta nie tylko sprzeciwia się zdrowemu rozsądkowi, ale też wiedzy biologicznej oraz godzi fundamentalnie w zasady wiary¹ podzielanej przez ogromną większość społeczeństwa polskiego (Katolików, Protestantów, Prawosławnych, Żydów, Muzułmanów, Świadków Jehowy). W efekcie, zasady te stoją w jaskrawej sprzeczności z polskim porządkiem konstytucyjnym, zmierzają bowiem do uczynienia ze środowiska LGBT grupy osób uprzywilejowanych, stojących ponad prawem, wolnych od ograniczeń prawnym, którym podlegają inni obywatele. Konkretnie, *Zasady z DŹakarty* stoją w sprzeczności z: art. 2; art. 18; art. 25 ust. 2; art. 30; art. 53 ust. 1 i ust. 3; art. 71 Konstytucji RP.

POSZCZEGÓLNE REKOMENDACJE ZASAD Z DŹAKARTY

Zasada 2 (zasada równości i zakaz dyskryminacji) rekomendacja D:

Państwa powinny: ... **Podjąć odpowiednie kroki w celu zapewnienia odpowiedniego rozwoju dla osób o różnych orientacjach seksualnych i tożsamościach płciowych**, które mogą być konieczne do zagwarantowania tym grupom i osobom równej możliwości korzystania z praw człowieka. **Tego typu środki nie mogą być uznane za dyskryminujące.**

Zasada ta nie tylko nakazuje preferować (traktować w szczególny sposób) osoby oddające się praktykom homo-, bi-, trans-seksualnym, ale dodatkowo nie pozwala uznać za dyskryminację gorszego traktowania ludzi przeżywających swą płciowość w normalny sposób. **Rekomendacja ta wprost sprzeciwia się zasadzie równości wobec prawa wyrażonej w art. 30 Konstytucji** narzucając przewrotną logikę, w myśl której, właściwym wyrazem równego traktowania osób identyfikujących się z praktykami właściwymi środowisku LGBT jest ich faworyzowanie kosztem reszty społeczeństwa.

Zasada 3 prezentuje tożsamość płciową człowieka jako „orientację” określoną przez samą zainteresowaną jednostkę (*self-defined sexual orientation*). W ten sposób, *Zasady z DŹakarty* narzucają perspektywę światopoglądową zdeterminowaną przez ideologię *gender*. Tymczasem płeć człowieka jest determinowana genetycznie w chwili zapłodnienia i jest rzeczywistością obiektywną, nie poddającą się kształtowaniu przez ludzką wolę. Próby kwestionowania biologicznej płci są wyrazem radykalnej indoktrynacji. Zważywszy, że art. 25 ust. 2 Konstytucji polskiej gwarantuje bezstronność państwa w sprawach światopoglądowych, organy państwa nie mogą się kierować przesłankami ideologii, w tym również ideologii *gender*. Ewidentnym zaprzeczeniem tej konstytucyjnej zasady jest treść **rekomendacji B do Zasady 3**, która wyraża obowiązek zaakceptowania przez organy państwa deklarowanej przez jednostkę, samookreślonej „tożsamości płciowej”. Rekomendacja ta oznacza obowiązek podporządkowania się państwa i urzeczywistniania przez nie założeń ideologii *gender* oraz (**rekomendacja C**) dokonywania stosownie do niej, zmian we wszystkich oficjalnych dokumentach.

Zasada 6 (Prawo do prywatności) Prawo do prywatności zawiera zazwyczaj również prawo do decydowania o ujawnieniu lub nieujawnieniu informacji o własnej orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej, jak też prawo do decydowania i dokonywania wyborów dotyczących własnego ciała i dobrowolnych związków seksualnych i innych relacji z innymi osobami.

Ta rekomendacja pozwala na działania destrukcyjne względem instytucji prawnych, dla których płeć jest istotnym czynnikiem. Na gruncie polskiego porządku konstytucyjnego, może to powodować istotne zamieszanie jeśli chodzi o małżeństwo, które jest związkiem kobiety i mężczyzny. Osoby cierpiące na zaburzenia tożsamości płciowej w oparciu o tę rekomendację mogłyby też nie przestrzegać powszechnych w społeczeństwie podziałów na płeć przy korzystaniu n.p. z szatni lub toalet a zatem godziłyby w porządek publiczny i moralność publiczną i dobre obyczaje. Przyypadki takie notowane były już w USA.

¹ Zob. na temat sprzeczności *gender* z OII artykułem Credo Benedykt XVI, *Przemówienie do Kurii Rzymskiej* z 22.12.2008 r.

Zasada 9 (Prawo do humanitarnego traktowania podczas pozbawienia wolności), rekomendacja B:
Państwo powinno: ... zapewnić odpowiedni dostęp do opieki zdrowotnej oraz poradnictwa właściwych w stosunku do potrzeb osób pozbawionych wolności, mając na względzie szczególne potrzeby danej osoby z uwagi na jej orientację seksualną lub tożsamość płciową, w tym związane ze zdrowiem reprodukcyjnym, dostępem do informacji oraz leczenia HIV/AIDS oraz dostępem do terapii hormonalnej lub innej, jak i w razie potrzeby, do terapii związanej z korektą płci;

Oznaczałoby to, że państwo będzie musiało ponosić istotne koszty procedury tzw. „zmiany płci” czyli zarówno interwencji hormonalnej jak i chirurgicznej. Osobną kwestią jest szkodliwość tej procedury, przedstawianej jako służąca urzeczywistnieniu praw człowieka. Szwedzkie badania przeprowadzone w *Karolinska Institutet*, obejmujące 324 osoby transseksualne wykazały, że po przeprowadzeniu procedury tzw. „zmiany płci” obserwuje się wśród osób jej poddanych wyraźnie większą śmiertelność. Wykazują one poważnie zwiększoną podatność na zachowania samobójcze i choroby psychiczne, niż reszta populacji². Również wyniki angielskich badań przeprowadzonych na Uniwersytecie w Birmingham w roku 2004³ nasuwają poważne wątpliwości co do tego, czy operację tzw. „zmiany płci” można uznać za polepszającą stan osób transseksualnych

Zasada 15 (Prawo do odpowiedniego mieszkania) Rekomendacja D:

Państwa powinny... utworzyć programy społeczne, w tym wspierające, zajmujące się czynnikami związanymi z orientacją seksualną i tożsamością płciową, które zwiększają ryzyko bezdomności, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i młodzieży, wykluczenia, przemocy domowej i innej, dyskryminacji, braku niezależności finansowej, odrzucenia przez rodzinę lub wspólnotę kulturową, jak również promować wsparcie sąsiedzkie i bezpieczeństwo;

Ta zasada postuluje by potrzeby mieszkaniowe osób tworzących środowisko LGBT były traktowane w sposób preferencyjny. W sytuacji, gdy rodziny z dziećmi borykają się z ogromnymi trudnościami mieszkaniowymi, postulowanie szczególnych preferencji w tej mierze dla osób oddających się praktykom homoseksualnym, stanowi wyraz niesprawiedliwości sprzeczny z art. 2 oraz 18 i 71 konstytucji RP.

Zasada 16, (Prawo do edukacji) w rekomendacji D nakazuje państwom stosowanie takich metod edukacyjnych które będą wzmagać zrozumienie i szacunek dla różnych orientacji seksualnych i tożsamości płciowych.

O ile promowanie szacunku do osób mających problem z tożsamością płciową jest bezsprzecznie potrzebne, o tyle afirmowanie nieuporządkowanych stylów życia stanowi w istocie ich promocję i godzi w prawa innych osób, zwłaszcza w wolność wyznawania religii, które z jednoznaczną dezaprobatą odnoszą się do stylów bycia propagowanych w środowisku LGBT. Zasada ta będzie zatem godzić w art. 53 ust. 1, jak również w konstytucyjne prawa rodziców gwarantowane przez art. 53 ust. 3 Konstytucji.

Jest to jeszcze wyraźniej widoczne w kontekście ...

Zasady 21 (Prawo do wolności myślenia, sumienia i religii), która stwierdza, że wolności myśli, sumienia i religii nie mogą być przywoływane przez państwo jako uzasadnienie dla przepisów prawnych, programów bądź praktyk, które pozbawiają równej ochrony prawnej, lub dyskryminują, ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową.

W rzeczywistości, w kontekście całej ideologii leżącej u podstaw *Zasad z Dżakarty*, akceptacji tej rekomendacji oznaczać będzie konieczność wprowadzenia zakazu dla wspólnot religijnych, których nauczanie moralne w jednoznaczny sposób uznaje czyny homoseksualne (i inne składające się na style życia LGBT) za moralnie naganne. Oznaczać to będzie ograniczenia wolności religijnej m.in. dla religii żydowskiej i chrześcijańskiej.

---

² [Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden](#), Cecilia Dhejne, Paul Lichtenstein, Marcus Boman, Anna L. V. Johansson, Niklas Långström, Mikael Landén, PLoS One. 2011; 6(2): e16885. Published online 2011 February 22. doi: 10.1371/journal.pone.0016885.

³ Wyniki tych badań przybliży David Batty na łamach lewicowego *The Guardian* (30.07.2004) w artykule [Sex changes are not effective, say researchers](#).

Zasada 19 (Prawo do wolności opinii i wypowiedzi) rekomendacja D: Państwa powinny: ... zapewnić, by pojęcia porządku publicznego, moralności publicznej, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa publicznego nie były używane do ograniczenia, w sposób dyskryminujący, korzystania z wolności opinii i wypowiedzi, które popierają różnorodne orientacje seksualne lub tożsamości płciowe;

Kategorie, o których mowa w tej rekomendacji stanowią powszechnie uznane podstawy dla ograniczania indywidualnych roszczeń prezentowanych jako prawa podmiotowe, m.in. w art. 31 ust. 3 konstytucji. Akceptacja tej zasady oznaczałaby, że roszczenia środowisk LGBT nie mogłyby podlegać ograniczeniom i stałyby w gruncie rzeczy ponad prawem. Wylączenie to jest tym bardziej niezrozumiałe, że środowiska LGBT stanowią szczególną grupę ryzyka zachorowań na szereg poważnych chorób.

Zasada 24 (Prawo do założenia rodziny): Każdy ma prawo do założenia rodziny, niezależnie od orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej. **Istnieją różnorodne formy rodziny.** Żadna rodzina nie może być przedmiotem dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową któregośkolwiek z jej członków.

Zasada ta wprost godzi w pryncypium ustrojowe Rzeczypospolitej Polskiej znajdujące wyraz w art. 18 Konstytucji. Jest to szczególnie widoczne w **rekomendacji B**, która nakazuje **zapewnić, by prawo i polityka uznały różnorodność form rodziny, również i tych, które nie są zdefiniowane poprzez pochodzenie lub małżeństwo.**

Postawienie ponad prawem aktywistów lobby LGBT postuluje

Zasada 27 (Prawo do promowania praw człowieka) w rekomendacji B:

Państwa powinny ... podjąć wszelkie właściwe środki w celu zwalczania działań i kampanii skierowanych przeciw obrońcom praw człowieka w zakresie orientacji seksualnej i tożsamości płciowej, jak również skierowanych przeciw obrońcom praw człowieka o odmiennej orientacji seksualnej i tożsamości płciowej;

Lobbyści środowisk LGBT są zatem nie tylko traktowani przez te zasady jako „obrońcy praw człowieka” ale postuluje się otoczenie specjalną ochroną ich działalności promującej kontrowersyjną wizję ludzkiej seksualności w społeczeństwie. Państwo powinno „podjąć wszelkie właściwe środki” aby **uniemożliwić** działania sprzeciwiające się promocji wątpliwych zachowań seksualnych. Może to oznaczać ograniczenia wolności słowa, wolności zgromadzeń lub wolności religijnej.

POSUMOWANIE

Zasady z Dżakarty (Yogyakarty) mają na celu promowanie kontrowersyjnych stylów życia, które uniemożliwiają właściwe przeżywanie płciowości wyrażające się w jej funkcji prokreacyjnej. Akceptacja tej ideologii prowadziłaby do stworzenia uprzywilejowanej, wąskiej grupy społecznej osób identyfikujących się poprzez praktykowanie wątpliwych zachowań płciowych. Jednocześnie, zasady te w sposób fundamentalny godzą w polski porządek konstytucyjny, mianowicie zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2); ochrony małżeństwa i rodziny (art. 18 i 71); równości wobec prawa (art. 30), zasadę wolności religijnej (art. 53 ust. 1) oraz wynikającymi z niej prawami rodziców (art. 53 ust. 3); wreszcie stoją w fundamentalnej sprzeczności z zasadą bezstronności światopoglądowej państwa (art. 25 ust. 2).